

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 624/2017-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. januára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa o sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, Zámocká 18, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 58/2014, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKOVANÉ] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 58/2014 (ďalej len

„napadnuté konanie okresného súdu“). Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 624/2017-20 z 12. októbra 2017 ju prijal na ďalšie konanie.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu z 2. septembra 2013 doručeným okresnému súdu 5. septembra 2013 sa domáhal zaplatenia splatného peňažného záväzku voči Slovenskej republike – Ozbrojené sily Slovenskej republiky, zastúpené Ministerstvom obrany Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“), a to platových nárokov (preplatenie nadčasovej práce) vyplývajúcich zo služobného pomeru voči zamestnávateľovi (t. j. žalovanému). Predmetný návrh je okresným súdom vedený pod sp. zn. 6 C 58/2014.

Za potrebné považoval uviesť, že „od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (t. j. od 05. 09. 2013) sťažovateľom neboli zo strany súdu okrem výzvy na zaplatenie súdneho poplatku urobené žiadne iné úkony. Súd je od podania návrhu, t. j. počas troch rokov, nečinný. Ani po troch rokoch od začatia konania nebolo na súde prvej inštancie do dňa podania sťažnosti Ústavnému súdu nariadené ani prvé pojednávanie.

Sťažovateľ rozšíril svoj žalobný návrh podaním zo dňa 22. 06. 2016. Do podania sťažnosti neprišla sťažovateľovi ani len výzva na zaplatenie súdneho poplatku za rozšírenie návrhu.

V zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu je potrebné dodať, že dĺžka konania na okresnom súde v trvaní (v danom prípade) 4 rokov bez nariadenia čo i len jedného pojednávania vo veci samej je už sama o sebe neprimeraná. Takýto postup okresného súdu Ústavný súd vo svojej judikatúre označil za neefektívny a nesústredený (III. ÚS 275/2014). Máme za to, že rovnako v danom prípade postup okresného súdu možno považovať za nesústredený a neefektívny...

Dodávame, že ani stanovisko predsedu konajúceho súdu nemôže ospravedlniť nečinnosť súdu a s tým súvisiace prieťahy v konaní, nakoľko systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožnosti pripisovať na ťarchu účastníkov (teraz strán sporu) súdneho konania (III. ÚS 317/2014).

Aj napriek aktívnej snahe sťažovateľa a jeho právneho zástupcu nebolo do dnešného dňa v predmetnej právnej veci, t. j. po 3 rokoch od podania žaloby vytyčený ani jeden termín pojednávania, a rovnako tak zo strany súdu neboli urobené žiadne procesné úkony (okrem pridelenia sp. zn., výzvy na zaplatenie súdneho poplatku).“.

Sťažovateľ navrhoval, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a po jej prerokovaní prijal tento nález:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/58/2014 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Malacky prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/58/2014 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500,- EUR (slovom päťsto eur), ktoré mu je Okresný súd Malacky povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Malacky je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 335,30 EUR (slovom tristotridsaťpäť celá tridsať eur) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ivany Zmekovej na účet vedený vo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Dňa 28. decembra 2017 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „Spät'vzatie sťažnosti“, v ktorom sťažovateľ uviedol, že svoju sťažnosť „berie v celom rozsahu späť a žiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky konanie o nej zastavil v zmysle ust. § 54 Zákona č. 38/1993 Z. z.“.

Ústavný súd vo veci sťažovateľa nezistil žiadne dôvody na to, aby rozhodol o neprípustení spät'vzatia sťažnosti, a preto podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní

pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2018